

НА ВНИМАНИЕТО НА:

1. ВСИЧКИ НАЦИОНАЛНИ И РЕГИОНАЛНИ МЕДИИ
2. ГЛАВНИЯ ПРОКУРОР НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
3. ПОСОЛСТВО НА САЩ В Р. БЪЛГАРИЯ
4. ПОСОЛСТВО НА ФРАНЦИЯ В Р.БЪЛГАРИЯ

ЦИРКУЛЯРНО ОТВОРЕНО ПИСМО

От Никлай Филипов Филипов
От гр.Бургас

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Дълго време пазех мълчание заради нападките които понасям от журналиста от Бърд.бг Димитър Стоянов, поради наличието на висящи досъдебни производства, по които не желаех да влияя дори по косвен начин .

В последно време, този журналист, който твърди, че е на НПО издръжка, си позволи да премине всички граници на култура и нормалност, като в редица свои публични изяви – във Facebook, TikTok, електронни медии и телевизионни участия – системно разпространи неверни твърдения, злостни внушения и обиди по мой адрес.

Единствените съдебни действия, които съм предприел срещу него, са за преживените от мен страдания от нанесените ми обида и накърняване на доброто ми име, а по никакъв начин не са заради съдържанието на негови „разследвания“ и това е проверима истина. Никакви дела- шамари не водя срещу Стоянов , а го съдя за вредите които ми нанесе с 11 злонамерени публикации, наричайки ме с прозвище, с което не съм познат. Считам, че всички имаме право да се защитаваме съдебно в демократична държава срещу „публикации-ритници“ на необективни и

обвързани с криминални кръгове дописници в сайтове. Това право е дадено и на самия Димитър Стоянов ако страда от такива посегателства.

Основният лайтмотив в изявите на Димитър Стоянов е, че съм близък с бившия министър на вътрешните работи Калин Стоянов и че съм бил „покровителстван“ от него при извършване на контрабандна дейност. Това е брутална, груба, нахална лъжа, която осъзнава дори човекът, който я изрича – журналистът Стоянов. Предлагал съм му да му дам доказателства за липсата на каквото и да е мое участие в контрабанда и за участие на други, виновни лица в нея, но той упорито ми отказва с мълчание.

На 16 май 2024 г., в момент, в който министър на вътрешните работи бе именно Калин Стоянов, моят покровител според Димитър Стоянов, моите офиси бяха атакувани при полицейска акция, ръководена от тогавашното ръководство на ОДМВР-Бургас, в лицето на Емил Павлов – състудент и един от най-близките хора на министъра. В тази остра, груба некадърна операция на Криминална полиция, бяха задържани служители, упражнено беше полицейско насилие, отнети бяха мои имуществва и ми бе подготвена европейска заповед за задържане, защото към онзи момент се намирах в чужбина. Сигналчика и основен свидетел на полицията е лицето Валентин Дамянов Каравълчев, който построи къщата на Емил Павлов, чрез фирмата си Екострой 2011 ЕООД, а парите за построяването и дохода, като ВФП, от моята компания Алси ЕООД. След като поисках да ми бъдат платени парите от Павлов, той, в задруга с Каравълчев и Любомир Парашкевов ми спретнаха това мероприятие. На 17.05.20024г, т.е. един ден след полицейската операция, Каравълчев учредява особен залог на всичката стока, намираща се на пристанище Европа, която не е негова и подписва документ с невярно съдържание в полза на фирма на Парашкевов. Става въпрос за тежко криминално престъпление- Каравълчев и Парашкевов, се опитват да присвоят чужди, движими вещи, а Павлов получава безплатно къща. Наглостта на Павлов стига до там, че „информира“ Американското Посолство, че бил разкрил контрабанда на руски петрол.

След извършване на всички действия по разследването не бяха открити никакви преки или косвени доказателства, за извършване на контрабандна дейност от моя страна. Това отново е безспорен факт.

Нещо повече, срещу мен не само че не бяха повдигнати обвинения, но и всички иззети веществени доказателства бяха върнати, което е красноречив факт.

Труден за отговор е въпросът дали Калин Стоянов е позволил такава брутална акция срещу мен като благодетелен акт на покровителство. Вероятно за Димитър Стоянов – да , вероятно е операция по прикриване, но не му желая да преживее онова което преживях аз и близките ми хора в тези дни.

Днес това дело за контрабанда се намира във финалната си фаза и по всички съществуващи и установени обстоятелства , следва да бъде прекратено. Именно това очаквам – окончателно приключване на един казус, който беше използван единствено за създаване на увреждащи и дискредитиращи публични внушения, но не и за установяване на истина.

В тази връзка следва да отбележа и още един съществен факт, който умишлено се премълчава от разследващия журналист Стоянов.

Още от 2020 г. съм бил обект на изключително интензивни проверки от всички възможни компетентни органи – включително : специализираната прокуратура, Комисията за противодействие на корупцията, както и НАП с данъчни ревизии на всички мои дружества и в качеството ми на физическо лице за период от над 10 години назад. В рамките на тези производства преживях тежкия удар на държавната принуда и спрямо мен бяха налагани и най-тежките мерки за неотклонение – задържане в следствен арест и поставяне под домашен арест за период от около шест месеца. Тези действия бяха предприети във връзка с някакви подмолни или оперативни твърдения, че съм финансирал и подклаждал протести срещу тогавашното правителство и прокуратурата, като имам лични основания да считам, че източник на тези клевети е лице като бизнесмена от сенките -Любомир Димитров Парашкевов, за което има данни за близки и приятелски взаимоотношения с тогавашния главен прокурор Гешев.

Въпреки всичко до настоящия момент няма издаден нито един ревизионен акт срещу мен, не е установено нито едно нарушение на закона и не е констатирана каквато и да е противоправна моя дейност.

При тези обстоятелства аз реално съм един от най-проверяваните хора в България през последните години, но въпреки всичко това, въпреки липсата на каквито и да било мои нарушения или престъпления, разследващият Димитър Стоянов продължава системно да разпространява нови и нови неверни твърдения и да прави уронващи престижа ми внушения и това разкрива неговите нагласи в работата му, неговите мотиви и цели. Нанасящото ми тежки вреди, неговото публично поведение обслужва конкретни интереси на псевдобизнесмени , с които съм в съдебни спорове и вероятно този начин на работа на журналиста е добре платен. Имам сериозни основания да считам, че Димитър Стоянов се намира във

финансова връзка на изпълнител на поръчки от лица като Любомир Димитров Парашкевов и Валентин Дамянов Каравълчев , като със своите публикации прикрива и отклонява вниманието от престъпни дейности на своите поръчители, за които ще предоставя доказателства пред компетентните органи.

Недопустимо е, например лице, което претендира да бъде разследващ журналист, напоително да тръби , че аз извършвам контрабанда с горива чрез кораби, които и фактически, и по документи са под управление на Валентин Дамянов Каравълчев, и с екипажи, които нямат никаква връзка с мен, а той ръководи. Как не се роди съмнение у този журналист, че ако има контрабанда на горива е възможно реализацията им на пазара да става само с компания, занимаваща се с горива, каквато има другия поръчител Любомир Парашкевов. Това според мен не е журналистика, а привидно разследване със съзнателно изопачаване на данни и нарочен отказ от обективен анализ.

Същевременно, пак от разследващия Стоянов се разпространяват внушения, че аз „кадрувам“ в съдебната система в Бургас, а истината е точно обратната. Лица, роднини на Любомир Димитров Парашкевов, заемат ключови позиции като магистрати в съдебната система в Бургас, включително в търговското отделение на Окръжен съд Бургас.

Това от своя страна поставя под съмнение безпристрастността при разглеждане на дела включително срещу Парашкевов и Каравълчев, по които съм страна и създава реални опасности за мен в търсенето на справедливост. Вместо тези обстоятелства да бъдат предмет на реално журналистическо разследване за тъмните връзки в съдебната система , за прикритата корупция, за обслужването на частни интереси, те се подменят с поредните удобни и бомбастични и неверни внушения по мой адрес неподплатени дори с едно доказателство.

Димитър Стоянов се представя като жертва на дела-шамари, поредната му професионална метафора, докато в същото време води целенасочена кампания за уронване на моето име, за създаване на пречки в бизнеса ми, в личния ми живот чрез голословни и поетични твърдения, които са откровени лъжи.

Ще докажа по категоричен начин, с документи и факти, че действията на Димитър Стоянов не се изчерпват с това. Имам сериозни основания да считам , че със своите публикации и публични изяви, той съзнателно насочва общественото внимание към моята личност, и като в холивудски сценарий(“Да разлаем кучетата“ 1997) отклонява фокуса от дейности и лица, които следва да бъдат обект на реално разследване за криминални и стопански престъпления. Така се постига

манипулиране на общественото мнение , а вече се упражнява и директен натиск върху органите на съдебната власт.

Недопустимо е в правова държава, журналист, който претендира да бъде толкова енциклопедично разследващ, да разпространява системно неистини , да прави спекулации с логични само за него интерполации, да отправя обиди срещу едно лице и в същото време игнорира и прикрива факти и обстоятелства от съществено значение за доказване на престъпната дейност на своите поръчители.

Това не е разследваща журналистика, а зловредна бизнес дейност на хора без професионален етичен ангажимент и каквато и да е мотивацията на Димитър Стоянов да прави това нещо по този начин, то няма как такъв журналист да е жертва на дело-шамар просто защото дефиницията на такова дело не съответства на журналистическата му практика.

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,

Знаете , че няма как един гражданин да ползва пълния капацитет, силата и ресурсите на информационната среда , така както един журналист може да прави това. Тук има една професионално неравнопоставеност и аз я осъзнавам – Димитър Стоянов има повече способности и се справя много пъти по-успешно в това да ме клевети в медии от различен вид, отколкото аз се справям да се защитавам там.

Това обяснява най-добре моето отношение към него – само съдът остава като възможност да се защитя и предпазя.

Проявената в последните дни, тревожна емоционална несдържаност от Стоянов след завеждането на делата за 10 негови злостни и обидни публикации срещу мен, грубия му тон към съдии, прикриването му зад съдебни дела, които не са в същия контекст и съдържание, ми показват че съм прав.

Към Вас се обръщам с един човешки АПЕЛ -

в една правова държава трябва да се пазят и ползват редът и механизмите, с които един гражданин може да защити името, честта и достойнството си срещу подобни действия. Това не е реваншизъм.

Аз мисля, че стълбът на този принцип на демокрацията е упражняването на права по съдебен ред, в които търся единствено справедливост и доказване на истината, както и удовлетворение от това, че правото е възтържествувало,

включително и ако загубя заведените дела, стига загубата да не е причинена от влиянието което разследващия Стоянов оказва директно на съдилищата в България като заплашва в публичното пространство магистрати.

Очаквам институциите да изпълнят своите задължения, а истината да бъде разкрита по безспорен начин.

С уважение,

Николай Филипов